

Midsommar när jag var barn

Jag växte upp i stadsdelen Haga i Västerås från att jag var ett år gammal. Där bodde vi, far och mor och ett tvillingpar, från 1945 i ett långt trevåningshus med tolv ingångar. Det var sex lägenheter per ingång. Till bostadsrättsföreningen hörde två hus till, totalt var det 142 lägenheter. Då i början av 50-talet myllrade det

av barn i husen.

I grönområdet mellan husen fanns två lekplatser och där var alltid full fart. Några år vid tiden då jag och brosan precis hade börjat skolan arrangerade bostadsrättsföreningens styrelse gemensamt midsommarfirande för alla som bodde i dessa Riksbyggehuse.

På midsommarafton började dagen med att vi barn fick åka i en hästdragen vagn ut till skogen vid Lugna gatan, en väg som gick spikrakt norrut till Malma gård. Där efter linjen, som man sa, det vill säga området under kraftledningarna, fick vi ta björkris från slyet som växte där.

När vi fått ihop vad som behövdes åkte vi hem och lämnade över riset till några vuxna som ansvarade för att stängen kläddes på rätt sätt. Vi sprang iväg och plockade fång av vilda blommor från skogsbacken och ängarna intill. Det var spännande att titta på när några pappor hjälptes åt att resa stängen med hjälp av krysslagda störor.

Sedan sprang vi barn hem var och en till sitt och åt innan vi klädde om till våra finkläder och infann oss för att dansa ringdanser runt stängen. Två, tre personer stod för musiken med dragspel och fiol. Alla de gamla klassiska ringlekarna betades metodiskt av. Det blev flera repriser av små grodorna.

Så var det dags för ett litet mellanspel med olika lekar som säcklöpning, pilkastning och andra tävlingar. Därefter äntligen saft och bullar och kaffe med tårta. Allt serverat genom ett källarfönster.

Framåt sena eftermiddagen kom fler och fler

vuxna och musikanterna spelade upp till dans för dem. Några pappor var lite extra glada – vad det nu berodde på?

Vi barn ropades hem till middag och gick motsträvigt med på att komma in. Midsommarmaten på den tiden var förstås sill till de vuxna, köttbullar till barnen. Lax hade man inte i samma utsträckning som nu, men det kunde serveras inkokt makrill med kall dillsås eller dillkött gjort på kalvkött.

Det var lyx att få dela på en läskedrycksflaska och kanske få köpa en glasspinne. De billigaste kostade 35 öre, det fanns vanilj, päron eller jordgubb att välja på. Om glasspinnen var doppad i choklad kostade den 45 öre. En liten pappburk med glass kostade en krona. Hade jordgubbarna hunnit bli klara fanns det sådana för dem som hade råd. Annars kunde det bli rabarberkräm med gräddmjölk till efterrätt.

Ropen och sången ekade mellan husen från både barn och vuxna och borta från järnvägen bakom barnrikehusen längs Metallgatan tutade tåget när det tuffade förbi mot Sala. Så småningom gick solen ner och färgade kvällshimlen rosa och det blev dags att gå till sängs. Dock tror jag inte någon hade sju sorters blommor under huvudkudden.

Inger Klintberg Danielsson 23-06-24